

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2014. évi április hó 15. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta az alábbi

végzést:

A másodfokú bíróság az emberölés bűntettének kísérlete miatt **I.rendű vádlottás társa** ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 12.B.244/2013/79. számú ítéletének I.rendű vádlottra vonatkozó részét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a 2014. évi február hó 21. napjáig előzetes fogvatartásban eltöltött időt továbbmenően beszámítja.

I n d o k o l á s

A Pécsi Törvényszék két vádlottal szemben járt el, ítélete **II.rendű vádlott** vonatkozásában első fokon jogerőre emelkedett.

I.rendű vádlottbűnösségét 2 rb. testi sértés bűntettében (Btk.164.§ (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat) állapította meg, melyből 1 rb. kísérleti szakban maradt. E cselekmények miatt vele szemben - halmazati büntetésül - öt év szabadságvesztést és öt év közügyektől eltiltást szabott ki. A kiszabott szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani megállapítva, hogy I.rendű vádlotta szabadságvesztés-büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész I.rendű vádlottterhére, eltérő minősítés, több emberen elkövetett emberölés kísérletének megállapítása, és a kiszabott büntetés súlyosítása, I.rendű vádlottás védője enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában, valamint a nyilvános fellebbezési tárgyaláson jelen lévő képviselője útján is a jogorvoslati kérelmet mind az eltérő minősítésre, mind a súlyosításra irányuló részében fenntartotta.

A vádlott és védője a másodfokú tárgyaláson jogorvoslati kérelmeikkel azonos tartalommal szólaltak fel.

A másodfokú bíróság a kölcsönösen bejelentett fellebbezéseket nem találta alaposnak.

Az ítélőtábla a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján - figyelemmel a Be.349.§ (1) bekezdésében írt korlátokra - a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával az ügy tárgyi súlyához és jellegéhez igazodó részletességgel folytatta le a bizonyítási eljárást. Ennek során felderítette és megvizsgálta a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékokat. Azok részletes, a logika szabályainak is megfelelő értékelésével adott számot ténymegállapításairól.

A megállapított tényállás túlnyomórészt mentes volt a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - a másodfokú eljárásban lefolytatott bizonyítás eredményeként mindössze kisebb mértékű kiegészítésre szorult:

A Budapesti VIII. Kerületi Ügyészség B.VIII.5668/2012/10-I. számú, 2014. február 18-án kelt határozatával I.rendű vádlottal szemben magánlaksértés büntette (1978. évi IV. törvény 176.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont), valamint a Dell Inspiron mini számítógép kapcsán elkövetett rongálás vétsége (1978. évi IV. törvény 324.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont) miatt indított nyomozást megszüntette. Az eljárás kizárólag az O. A. sértett sérelmére elkövetett rongálás vétsége miatt folyik tovább.

(I.rendű vádlottvédője által csatolt határozat, a másodfokú bírósági iratok 7. sorszáma alatt.)

I.rendű vádlottnál 2014. március 25-én krónikus csontvelő-leukémia megbetegedést diagnosztizáltak. E betegség miatt az I.r. vádlottnak jelenleg is, de ezt követően még hónapokig tartó további orvosi kezelésre van szüksége.

(I.rendű vádlottvédője által csatolt klinikai igazolás és patológiai lelet, a másodfokú bírósági iratok 7. sorszáma alatt.)

A cselekmény elkövetéséhez használt baseballütő egy üreges, 580 gramm súlyú fémeszköz volt.

(Pécsi Ítélőtábla fellebbezési tárgyalásáról készült 10. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldala.)

A fenti kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított helyes, hiánytalan, teljes mértékben felderített tényállás a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is. A bizonyítékokkal összhangban álló tényállást egyébként a vád és a védelem jogorvoslati kérelmében nem is támadta.

I.rendű vádlotta terhére rótt cselekmények elkövetését ténybelileg nem vitatta, védekezése szerint azonban az őt és társát, **tanú1**-t ért jogtalan támadás elhárítása érdekében, jogos védelmi helyzetben cselekedett.

Az elsőfokú bíróság a beszerzett, főként személyi bizonyítékok alapján megalapozottan vetette el az I.r. vádlott védekezését. A kihallgatott tanúk többsége közvetetten, az eseményeket észlelő személyek elmondásából értesült a vádbeli tettekről, arról, hogy I.rendű vádlottegy baseballütővel a szórakozóhely előtt bántalmazta a sértetteket (**tanú2**, **tanú3**, **tanú4**). Az is megállapítható volt a tanúk előadása alapján, hogy kizárólag **II.rendű vádlottnak** kellett elhagynia a diszkót, I.rendű vádlottnak nem. Ennek ellenére az I.r. vádlott is kiment a rendezvény helyszínéről szolgáló épületből, miközben a II.r. vádlott számonkérésére, bántalmazására utaló kijelentéseket tett.

A szórakozóhely előtt lezajló eseményekről az abban érintett személyeken, I.rendű, **II.rendű vádlotton**, valamint **sértett1** sértetten kívül mindössze egyetlen tanú, **tanú1** tudott részletekbe menően nyilatkozni, aki szemtanúja volt a történéseknek. Láta mind a két sértettel szemben megvalósított tetteket, sőt annak előzményeiről is tudott nyilatkozni. Ő volt ugyanis az a személy, aki **II.rendű vádlottat** - az I.r. vádlott kérésére - feltartóztatta azzal a kéréssel, hogy az I.r. vádlott beszélni kíván vele. Az érdektelennek tekinthető **tanú1** elmondta, hogy **II.rendű vádlott**, de **sértett1** sem lépett fel támadólag I.rendű vádlottal szemben, amely indokolta volna az I.r. vádlott részéről a baseballütővel való támadást. A tanú vallomása, valamint a videofelvétel alapján tehát cáfolható volt az I.r. vádlottnak az a védekezése, hogy őt akár **II.rendű vádlott**, akár **sértett1** részéről jogtalan támadás vagy ilyen támadás közvetlen veszélye fenyegette volna. A jogos védelmi helyzet ténybeli alapjának hiányát tehát az elsőfokú bíróság megalapozottan rögzítette.

E tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen vont jogkövetkeztetést I.rendű vádlott büntetőjogi felelősségére, és cselekményeinek minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

Bár a védelem az I.r. vádlott bűnösségét nem vitatta, mégis szükséges a jogos védelmi helyzet hiányával kapcsolatos érvelés rövid elemzése.

I.rendű vádlottat a diszkó helyiségében olyan atrocitás érte **II.rendű vádlott** részéről, amellyel szemben jogosan védekezett. A történésekkel adekvát módon történt tehát a rendbontó magatartást tanúsító **II.rendű vádlott** eltávolítása a rendezvényről. **II.rendű vádlott** nem tiltakozott kiküldésével szemben, sőt elhatározta, hogy hazamegy. Amikor barátja, **sértett1** felajánlotta, hogy ismételten megveszi a belépőjegyét, a II.r. vádlott ezt visszautasította.

I.rendű vádlottazonban a benti események hatására indulatos maradt, és több személy füle hallatára a cselekmény folytatására utaló kijelentést tett; arra célzott,

hogyan elégtételt akar venni **II.rendű vádlotton**. A további események e kijelentésének megfelelően folytatódtak; az I.r. vádlott ismerőse, **tanú1** közreműködésével a már hazamenetelt elhatározó **II.rendű vádlottat** gépkocsija közelébe hívatta. A megbeszélésnek nevezett találkozót valójában nem a történetek megtárgyalása, tisztázása, hanem a revans, a visszavágás indokolta. Amennyiben I.rendű vádlottcélja az események megbeszélése lett volna, akkor nem vette volna magához az elkövetéshez később eszközül használt baseballütőt, illetve nem azonnal támadt volna **II.rendű vádlott**ra, majd utána nyomban a helyszínre érkező **sértett1** sértettre. A kifejtettek miatt jogtalan támadás, illetve ilyen támadás közvetlen veszélyének hiányában I.rendű vádlottoldalán jogos védelmi helyzet nem állt fenn, ellenkezőleg a jogtalanság talaján állva valósította meg cselekményét. A másodfokú bíróság nem értett egyet az ügyészség minősítést kifogásoló álláspontjával.

Az ütések száma, ereje, az okozott sérülések helye, jellege, I.rendű vádlottegyéb magatartása, a cselekmény előtt és után hangoztatott kijelentései nem adnak alapot olyan következtetés levonására, hogy az I.r. vádlott ölési szándékkal bántalmazta a sértetteket. Az I.r. vádlott mindkét sértettre egyetlen ütést mért, azokat az egyik sértettel szemben nagy, a másikkal szemben közepes erővel, de mindegyik esetben egy kézzel hajtotta végre. Bár volt ölésre utaló kijelentése, azt azonban nem lehetett komolynak, a későbbi magatartásával adekvátnak tekinteni. Az a körülmény, hogy I.rendű vádlott egy nyilvános szórakozóhely előtti forgalmas helyen, személyét, cselekményét nem leplezve bántalmazta **II.rendű vádlottat** és **sértett1et**, a másodfokú bíróság álláspontja szerint ugyancsak arra enged következtetni, hogy az I.r. vádlott szándéka nem a sértettek életének kioltására irányult. Azt sem lehet mellékes szempontnak tekinteni, hogy a cselekmény elkövetéséhez használt fém baseballütő egy üreges, 580 gramm súlyú fémeszköz volt, mely tömegénél és tömörségénél fogva egy fa ütőhöz képest kevésbé súlyos sérülést okoz, azonos erő alkalmazása mellett. Súlyosabb, élet kioltásával vagy veszélyeztetésével járó eredmény nagyobb erejű ütéssel, vagy további ütésekkel lett volna megvalósítható, amely nem történt meg.

A kifejtettek alapján a fellebbviteli bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság jogkövetkeztetésével, több emberen elkövetett emberölés bűntettének kísérlete helyett, mindkét sértett esetében testi épséget sértő cselekmény megállapításával.

A kifejtettek alapján a minősítés módosítására irányuló ügyészi fellebbezés alaptalan volt.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket túlnyomórészt helyesen tárta fel.

További enyhítő körülményként kellett értékelni az I.r. vádlottnak az elsőfokú ítélet meghozatalát követően diagnosztizált súlyos megbetegedését, mely I.rendű

vádлоттэлетvitелét és бűntetés elviselesi képességét hátrányosan befolyásolja. A бűntetőeljárás hatálya alatti elkövetést helyesen értékelte az I.r. vádlott terhére súlyosító körülményként. Az 56/2007. BK vélemény értelmében súlyosító körülményként kell figyelembe venni, ha az elkövető az ellene folyamatban lévő бűntetőeljárás hatálya alatt, erről tudva követi el a бűncselekményt, és ebből személyének fokozott veszélyességére lehet következtetni. Az I.r. vádlott esetében ezek a tényezők maradéktalanul fennálltak.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a kiszabott szabadságvesztés-bűntetés arányban áll a feltárt бűнösségi körülményekkel, a vádlott személyében felismerhető társadalomra veszélyességgel, mind speciál-, mind generálpreventív szempontból alkalmas a Btk.79.§-ában írt бűntетési célok eléréséhez és a Btk.80.§ (1) bekezdésében írt бűntетéskiszabási elvek megvalósításához. A két személy sérelmére súlyos testi épség elleni бűncselekményt megvalósító I.rendű vádlottal szemben szükséges, de egyben indokolt is az öt év szabadságvesztés-bűntetés kiszabása, amelynek sem súlyosítása, sem enyhítése nem indokolt.

A kifejtetteknek megfelelően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokainál fogva a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a Btk.92.§ (1)-(2) bekezdése alapján határozott az előzetes fogvatartásban töltött idő további beszámításáról.

P é c s, 2014. április 15.

Dr.Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Túri Tamás s.k. bíró

A Pécsi Тörvényсзék 12.B.244/2013/79. számú ítélete I.rendű vádlottvonatkozásában a Pécsi Ítéлőtábla Bf.III.13/2014/10. számú végzése folytán a 2014. évi április hó 15. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke